

VIENOTĀ KRISTUS MIESA

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Ef. 4:1–16; Fil. 2:3; Ps. 68:18; Ap. d. 2., 1. Kor. 12:4–11, 27–30; Jes. 5:4.

ATMIŅAS PANTS:

“Viņš arī devis citus par apustuļiem, citus par praviešiem, citus par evaņģēlistiem, citus par ganiem un mācītājiem, lai svētos sagatavotu kalpošanas darbam, Kristus miesai par stiprinājumu.” (Ef. 4:11, 12)

Vienu no Ēzopa fabulām sauc “Vēders un pēdas”. Tā skan šādi: “Vēders un pēdas strīdējās, kurš svarīgāks. Kad pēdas, turpinot strīdu, teica, ka tās ir tik daudz stiprākas, ka pat nes vēderu visapkārt. Vēders atbildēja: ‘Bet, mani dārgie draugi, ja es nebūtu uzņēmis ēdienu, jūs neko nespētu nest.’” (Lloyd W. Daly “Aesop Without Morals” (New York: Thomas Yoseloff, 1961), 148. lpp.

Tomēr Pāvils izmantoja cilvēka miesu, lai izteiktu garīgu domu. Pāvilam cilvēka ķermenis – un draudze kā Kristus ķermenis – ir veidota no dažādām daļām ar atšķirīgām spējām, kurām visām ir jādarbojas kopā, lai ķermenis būtu vesels. Ef. 4:1–16 Pāvils atkal izmanto ķermeņa metaforu, kā viņš to bija veiksmīgi darījis jau iepriekš (Rom. 12:3–8, 1. Kor. 12:12–31). Tagad Kristus ir miesas Galva, apgādājot to ar talantīgiem cilvēkiem, kas palīdz apvienot miesu, katrai daļai – katram draudzes loceklim – ieguldot savas spējas vienotā veselumā.

Pāvila veselās, vienotās miesas ainojums palīdz mums saprast Dieva mērķi mūsu dzīvei: būt daļai no auglīgas draudzes, kas apvienota Kristū.

Iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 12. augustā.

Vienotība Garā

Izlasi Ef. 4:1–16. Kā Pāvils iedrošina ticīgos rūpēties par vienotību draudzē? _____

Pāvils Vēstules efeziešiem otro daļu (4.–6. nodaļa) iesāk ar dedzīgu aicinājumu uz vienotību, bet divās lielākās daļās. Pirmkārt, Ef. 4:1–6 viņš aicina ticīgos rūpēties par “vienotību garā”, parādot vienotību veidojošus tikumus (Ef. 4:1–3). Šo aicinājumu viņš pastiprina ar poētisku sarakstu par septiņiem “viens” (Ef. 4:4–6). Otrkārt, Ef. 4:7–16 paaugstināto, uzvarošo Jēzu Pāvils nosauc par žēlastības avotu cilvēkos, kas vada evaņģēlija pasludināšanu (Ef. 4:7–10), kā arī apraksta, kā tie kopā visiem draudzes locekļiem dod savu pienesumu Kristus miesas veselībā, augšanā un vienotībā (Ef. 4:11–16).

Sākoties nodaļai, Pāvils aicina kristiešus: “.. staigājiet tā, kā to prasa jūsu aicinājuma cieņa.” (Ef. 4:1, ESV) Viņš tēlaini izmanto darbības vārdu “staigāt”, ar to domājot “uzvesties” vai “dzīvot” (skat. Ef. 2:2, 10; Ef. 4:17; Ef. 5:2, 8, 15). Runājot par aicinājumu, Pāvils ar to domā kristīgo ticību (Ef. 1:18; Ef. 2:4–6, 13). Pāvils aicina ticīgos praktizēt vienojošu uzvedību, kas atspoguļo Dieva augstāko plānu (Ef. 4:9, 10). Viņš iesāk šo uzsvaru ar aicinājumu praktizēt tikumus, kas vada uz vienotību (Ef. 4:1–3), tādus kā pazemība, lēnība un pacietība.

Aplūkosim katru no tiem.

Jēdzienu “pazemība” (Ef. 4:2) Pāvils kādā citā vietā izskaidro, pievienojot domu par citu uzskatīšanu augstāk par sevi (skat. Fil. 2:3). Tāpēc pazemību var saprast nevis kā negatīvu sevis nosodīšanas tikumu (skat. Kol 2:18, 23), bet pozitīvā gaismā, novērtējot citus un kalpojot viņiem.

“Lēnība” (Ef. 4:2) var tikt izskaidrota kā “tāda īpašība, kad cilvēks nav pārāk pārņemts ar savu nozīmīgumu, un tā nozīme ir arī ‘pieklājība, iejūtība, lēnprātība.’” (Frederick Danker, ed., “Greek-English Lexicon of the New Testament and Other Early Christian Literature”, 3rd ed. (Chicago: University of Chicago Press, 2000), 861. lpp.)

Visbeidzot “pacietība” ir spēja panest provokācijas un pārbaudījumus.

Šīs īpašības visas ir par novēršanos no sava svarīguma, tā vietā novērtējot citus cilvēkus.

Pazemība, lēnība, pacietība. Padomā, kā šīs īpašības palīdz apvienot mūs kā tautu.

Kā mēs mācāmies izkopt šos tikumus? _____

Kopā kā viens Vienā

*Kādus septiņus “viens” Pāvils citē, lai atbalstītu savu domu par draudzes vienotību?
Kādu domu viņš cenšas pateikt, izmantojot šo sarakstu? (Ef. 4:4–6) _____*

Pāvila saraksts ar septiņiem “viens” ir ar poētisku noskaņu un varbūt atbalso apstiprinājuma dziesmu, kas izmantota Efezā. Saraksts sākas ar to, ka tiek kopā pieminēti divi “viens”: “viena miesa” (atsaucoties uz draudzi kā Kristus miesu Ef. 4:12, 16; Ef. 1:23; Ef. 5:23, 29, 30) un “viens gars” (Ef. 4:4). Nākamais “viens” ir “vienai cerībai jūs esat aicināti” (Ef. 4:4; salīdzini ar Ef. 4:1).

Tālāk vienotības sarakstā ir “viens Kungs” (atsauce uz Kristu), “viena ticība” (domāts saturs, kam kristieši tic, – Ef. 4:13; Kol. 1:23; Kol. 2:7; Gal. 1:23; 1. Tim. 4:1, 6) un “viena kristība” (salīdzini ar Ef. 5:26), noslēdzot ar trim plašākiem Dieva aprakstiem – “viens Dievs un Tēvs, kas pār visiem, ar visiem un iekš visiem” (Ef. 4:6).

Ko Pāvils vēlas pateikt ar šī poētiskā Dieva Tēva apraksta palīdzību? Pateicoties tam, ka Dievs ir Tēvs visiem, Viņš ir Radītājs. Teikuma turpinājums apraksta, kā Dievs kopš radīšanas saistīts “ar visiem”, ko Viņš ir radījis. Pāvils neniekojas ar panteisma ķecerībām (kas dabu sauc par Dievu) vai panenteisma muļķībām (kas cenšas savienot panteismu ar teistisku priekšstatu par Dievu). Viņš drīzāk pasludina Dieva visvarenību (“pāri visiem”), aktīvu valdīšanu (“ar visiem”) un imanenci (“iekš visiem”).

Ievēro divas domas par draudzes vienotību (Ef. 4:1–6). Pirmkārt, vienotība ir garīgs fakts, sakņojoties šajos septiņos “viens”, un tā ir realitāte, kas jānosvin (Ef. 4:4–6). Otrkārt, ir vajadzīga mūsu dedzība, lai rūpētos par šo vienotību un audzētu to (Ef. 4:3). Bieži būs iemesls raudāt par mūsu neizdošanos īstenot šo vienotību. Tomēr, lai arī kādas ir mūsu neveiksmes, mums vajadzētu priecāties par Dieva darbu Kristū, vienojot draudzi, priecājoties par teoloģisku “Gara vienības” realitāti (Ef. 4:3). To darot, mēs iegūsim spēku atgriezties pie grūtā darba veicināt šo vienotību, bet ar jaunu pārliecību, ka, to darot, mēs darām paša Dieva darbu.

Izlasi vēlreiz Ef. 4:4–6. Kā šie panti liek tev justies? Kā tiem vajadzētu likt tev justies, zinot, ko tie saka par mūsu vienotību Dievā un ar Dievu, pateicoties Kristum? _____

Paaugstinātais Kristus, dāvanu Devējs

*“Bet Viņš ir devis katram no mums īpašu dāvanu, pateicoties Kristus dāsnumam. Tāpēc Rakstos ir teikts: Uzķāpis augstumā, Viņš vadīja gūstekņu pūli un deva dāvanas saviem ļaudīm.” Ievēro, ka ir teikts: “Viņš uzķāpis.” Tas skaidri nozīmē to, ka Kristus ir arī nonācis lejā uz mūsu necilo pasauli. Un tas, kas ir nokāpis, ir tas pats, kas uzķāpa augstāk par visām debesīm, lai ar Sevi piepildītu visu Visumu” (Ef. 4:7–10, NLT).
Kas šeit notiek, un uz ko Pāvils norāda šajos pantos? _____*

Pāvils šeit citē Ps. 68:18, kur teikts: “Kad tu uzķāpi augstumos, tu vadīji gūstekņu pūli. Tu saņēmi dāvanas no cilvēkiem, pat no tiem, kas sacēlās pret tevi.” (NLT) Ps. 68:18 attēlo Kungu Jahvi kā uzvarošu ģenerāli, kas, uzvarējis Savus ienaidniekus, uzķāpj kalnā, uz kura ir uzcelta Viņa galvaspilsēta, kaujā saņemto gūstekņu pavadībā (skat. Ps. 68:1, 2). Tad Viņš saņem nodevas (“saņem dāvanas”) no Saviem uzvarētajiem ienaidniekiem (ievērojiet, ka Pāvils pielāgo šo metaforu, sakot, ka paaugstinātais Kristus “dod dāvanas”, balstoties uz Psalmu plašāku kontekstu, skat. Ps. 68:35).

Ja mēs sekojam Ps. 68:18 secībai, uzķāpšana – Kristus pacelšanās Debesīs (Ef. 1:21–23) – notiek vispirms, kam seko “nokāpšana”, kurā augšāmceltais, paaugstinātais Jēzus dod dāvanas un piepilda visu. Tas ir Pāvila veids, kā attēlot Svētā Gara izliešanos Vasarsvētkos (skat. Ap. d. 2. nodaļu). Šo skatījumu apstiprina Ef. 4:11, 12, kas dāvanas, ko pasniedz paaugstinātais Jēzus, identificē kā Gara dāvanas.

“Kristus uzķāpa augstumos, vadot gūstekņus gūstā, un deva dāvanas cilvēkiem. Kad pēc Kristus pacelšanās nāca Gars, kā tas bija apsolīts, līdzīgi varenam vējam piepildot visu vietu, kur bija sapulcējušies mācekļi, kāda bija ietekme? Tūkstoši atgriezās vienā dienā.” (Elena Vaita “Jūs saņemsiet spēku”, 158. lpp.)

Lai arī cik dziļi var būt šie daži panti Vēstulē efeziešiem, kā jebkurš var gūt mierinājumu attiecībā uz to, ko Kristus ir darījis mūsu labā un darīs, īpaši kad Viņš piepildīs “visu visur ar sevi” (Ef. 1:23, NLT)? _____

Paaugstinātā Jēzus dāvanas

Balstoties uz Ps. 68:18, Pāvils apraksta augšāmcelto, paaugstināto, uzvarošo Jēzu, kas dod dāvanas Saviem ļaudīm no augšas. Kādas “dāvanas” paaugstinātais Jēzus dod un kādam nolūkam? Ef. 4:11–13 _____

Pāvils nosauc četras apdāvināto grupas kā daļu no paaugstinātā Jēzus mantnīcas dārgumiem, ko Viņš dod Savai draudzei: (1) apustuļi, (2) pravieši, (3) evaņģēlisti, (4) gani (ESV) un skolotāji (grieķu frāzes uzbūve liecina, ka šie abi ir vienā grupā). Kristus dod šīs dāvanas, lai paveiktu svarīgu darbu – “lai svētos sagatavotu kalpošanas darbam, Kristus miesai par stiprinājumu” (Ef. 4:12), “līdz kamēr mēs visi sasniegsim vienību Dieva Dēla ticībā un atziņā, īsto vīra briedumu, Kristus diženuma pilnības mēru” (Ef. 4:13).

Pēdējā doma adventistiem, kas bija liecinieki Elenas Vaitas darbībai un garīgajām dāvanām, šķita īpaši svarīga. Vai Bībele atzīst praviešu dāvanas darbību draudzē tikai apustuļu laikā? Vai arī dāvana turpinās līdz Kristus nākšanai? Agrīnie adventisti atbildi atrada Ef. 4:13 un līdzdalīja to ar kādu stāstu par kuģa kapteini, kuram bija jāievēro attiecīgā reisa norādījumi. Kuģim tuvojoties ostai, kapteinis atklāja, ka instrukcijā teikts – locis uzkāps uz klāja, lai palīdzētu vadīt kuģi. Lai paliktu uzticīgs norādījumiem, viņam ir jāļauj locim vadīt un jāpaklausa tālākajai vadībai. “Kurš tad ņem vērā sākotnējos norādījumus? Tas, kurš nepieņem loci, vai arī tas, kurš to pieņem, kā instrukcijā teikts? Spriediet paši.” (Uriah Smith, “Do We Discard the Bible by Endorsing the Visions?” *Review and Herald*, January 13, 1863, 52. lpp.)

Mums ir jābūt uzmanīgiem, nosakot, kas ir “gani” (jeb “mācītāji”), “skolotāji” un “evaņģēlisti”, jo mēs domājam par šīm pozīcijām savā laikā un kontekstā. Ciktāl varam saprast, Pāvila dienās tie visi bija laju vadītāji, kas kalpoja māju draudzēs Efezā (salīdzini ar 1. Pēt. 2:9, Ap. d. 2:46, Ap. d. 12:12).

Izlasiet Jes. 5:4: “Kas tad Man vēl bija ko darīt Savā vīnadārzā, ko Es nebūtu darījis?” Padomājiet par šo pantu tādā kontekstā, ko Dievs ir iedevis mums ar Elenas Vaitas kalpošanu. Kā mēs varam to attiecināt uz šo pantu? _____

Izaugsme Kristū

Kādas briesmas apdraud Kristum līdzīgu draudzes briedumu? Ef. 4:14. _____

Pāvila uztvertā vide neatšķiras no mūsu vides, kurā ticīgajiem tiek uzgrūstas dažādas idejas, tādas kā “katrs doktrīnas vējš” un “viltus shēmas”. Lai aprakstītu patvaļīgās teoloģijas briesmas, viņš izmanto trīs salīdzinājumus: (1) brieduma trūkums bērnībā – “tad mēs vairs nebūsim mazgadīgi bērni”, (2) satrakotas jūras briesmas – “šurpu turpu svaidīti, padodamies katram mācības vējam”, (3) tikt gudru cilvēku piekrāptiem, kas, līdzīgi azartspēļu speciālistiem, praktizējas roku veiklībā. Pāvils tēlaini izmanto grieķu valodas vārdu “kubēia” (“metamo kauliņu spēle”), kas nozīmē “viltība” (ESV) vai “blēdība” (NKJV).

Pāvils uzskata, ka šķelšanās ir svarīga maldu pazīme; kas baro un audzē miesu, kā arī palīdz tai turēties kopā, ir labs, bet, kas izsmēļ un sašķeļ, ir ļauns. Novēršoties no šķeļošiem skolotājiem un pievēršoties pārbaudītiem un uzticamiem ganiem (Ef. 4:11), viņi veicinās patiesu kristīgu briedumu un ieņems svarīgu lomu Kristus miesā (Ef. 4:12, 13; salīdzini ar Ef. 4:15, 16).

Kādos veidos veselīga draudze darbojas līdzīgi veselai miesai? Ef. 4:15, 16. _____

Ef. 4:1–16 Pāvils aizstāv draudzes vienotību un cenšas to aktīvi veicināt. Lai gan vienotība ir teoloģiska noteiktība (Ef. 4:4–6), tai tomēr vajadzīgs smags darbs no mūsu puses (Ef. 4:3). Viens no veidiem, kā mēs varam veicināt vienotību, ir būt aktīvām Kristus ķermeņa “daļām” (Ef. 4:7–16). Katrs no mums ir šī organisma daļa, un katram no mums būtu jāveicina tā veselība un augšana (Ef. 4:7, 16). Mums visiem vajadzētu gūt labumu arī no apustuļu, praviešu, evaņģēlistu un mācītāju-skolotāju darba (Ef. 4:11). Tiem, tāpat kā saitēm, cīpslām un “katrai locītavai” (Ef. 4:16, ESV), ir vienojoša funkcija, kas palīdz mums kopā izaugt Kristū, kurš ir ķermeņa galva (Ef. 4:13, 15).

Kādi “mācību vēji” mūsu baznīcā pūš šodien, un kā mēs varam stingri nostāties pret tiem? Līdzdali savu atbildi sabatskolā. _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Divas piezīmes palīdzēs mums paplašināt Ef. 4:7–10 izpēti.

1. Ef. 4:9 tulkojums. Daži tulkojumi norāda, ka “nokāpšana” ir pirms “uzkāpšanas” (piem., NKJV, “Viņš arī vispirms nokāpa”; KJV, RSV, ESV, NASB). Citi tulkojumi ir tuvāki grieķu tekstam, atstājot atvērtu jautājumu par uzkāpšanas un nokāpšanas laiku (piem., NIV tulkojums: “Ko nozīmē ‘uzkāpa’, ja ne to, ka viņš arī ‘nokāpa’ zemākās vietās?” ASV, HCSB, LEB, NLT), pieļaujot skaidrojumu, kas izteikts otrdienas tēmā, ka jāseko naratīva secībai Ps. 68:18, kur Kristus paaugstināšana līdz Debesīm (“uzkāpa”) notiek vispirms, kam seko Viņa “nokāpšana” Garā.

2. Gūstekņu vešana gūstā. Citējot Ps. 68:18 no Vecās Derības, tā saucamās Septuagintas (sens Vecās Derības tulkojums grieķu valodā), Pāvils izmanto frāzi Ef. 4:8, kurā burtiski teikts – “Viņš saņēmis gūstekņus” (tas parādās dažos tulkojumos, piem., KJV, NKJV, NRSV), bet kas plaši tiek skaidrots kā “Viņš ņēma kā cietumniekus gūstekņu grupu” (tādos tulkojumos kā ESV, NASB, NIV utt.). Septītās dienas adventisti parasti skaidro, ka šī frāze attiecas uz Kristus rīcību, vedot sev līdzī uz Debesīm debesbraukšanas brīdī tos, kas augšāmcelās Viņa augšāmcelšanās brīdī (Mt. 27:51–53). Tie ir “līgojamais kūlītis”, atpestīto pirmdzimtie, ko Viņš pieved Tēvam pie Savas atgriešanās Debesu pagalmos. (Skat. “The SDA Bible Commentary”, 6. sēj., 1022. lpp., “Laikmetu ilgas”, 834. lpp., salīdzini ar “Laikmetu ilgas”, 785., 786. lpp.) Alternatīvs veids, kā saprast šo domu, ir saskaņā ar Kol. 2:15, kur attēlota Kristus uzvara pār Viņa ienaidniekiem – sātānu un ļaunajiem eņģeļiem –, kas ainoši kā sakauti gūstekņi.

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Salīdzini “garīgo dāvanu” sarakstu Ef. 4:11 ar sarakstu 1. Kor. 12:4–11, 27–30; Rom. 12:4–8 un 1. Pēt. 4:10, 11. Ko līdzīgu un ko atšķirīgu jūs šeit pamanāt?

2. Grupā pārrunājiet “mācību vējus”, kas pūš draudzē mūsdienās. Ievērojiet Pāvila vārdus, ka viņi nedrīkst ļaut šiem vējiem sevi aizpūst. Kādos īpašos veidos mēs varam palīdzēt pasargāt sevi un citus draudzē no kaitējuma, ko šie vēji var radīt?

3. Pāvils Vēstulē efeziešiem uzsver “vienotības” tēmu. Bet vai mēs cenšamies panākt vienotību par katru cenu? Citiem vārdiem, kurā brīdī ilgas pēc vienotības var kļūt traucējošas? Pārrunājiet.